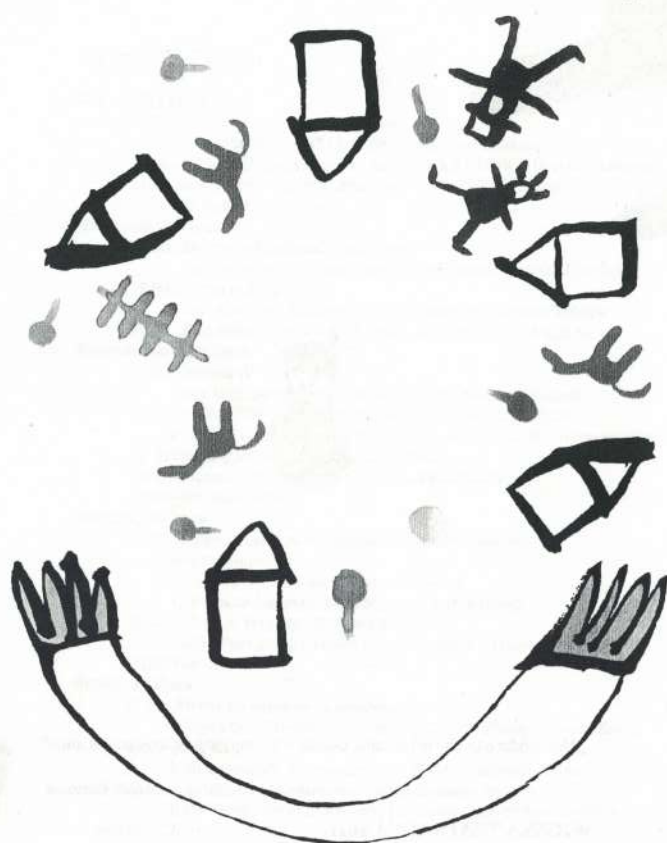

WIOSKA
TEATRALNA

„Nie chodzi o to aby iść do celu, chodzi o to, aby iść po słonecznej stronie”

Marek Edelman

WIOSKA TEATRALNA 2011

Co się dzieje ze światem? Jak żyć?—teatr w obliczu zagrożeń ekologicznych, napięć globalnych i zaniku więzi lokalnej.

Węgajty 23-29 lipca

Sobota, 23 lipca

- 16.00 na dziedzińcu DPSu w Jonkowie:
„Mandala Otwarcia” - Haz Beszkwej, Teatr Delikates
19.00 w Teatrze Węgajty: koncert zespołu AKA CHUKWU, John Enemu
21.00 przy Teatrze Węgajty: „Trup story” - Teatr Realistyczny,
reż. Robert Paluchowski

Niedziela, 24 lipca

- 17.00 „Dowódca Edelman”, dokument,
reż. i scen. Artur Więcek, scen. Witold Bereś, Krzysztof Burnetko
19.00 „Historie Ziny”,
reż. Katarzyna Regulska, Stowarzyszenie Praktyków Kultury
22.00 „Recykling”, Zofia Bartoszewicz, Miu Zielińska i Magda Sowul

Poniedziałek, 25 lipca

- 18.00 „Ziemia B”
Teatr Węgajty /projekt terenowy, inscen. Wacław Sobaszek
20.00 Piknik STOP-GMO organizowany we współpracy z ICPPC
w ramach Dni Tradycyjnej Polskiej Wsi oraz Fundacją Greenpeace Polska
21.00 Otwarty kurs tańca - Kapela Terenowa
Na zakończenie dnia projekcja filmu pt. „PROBLEMA”
o okrągłym stole świata.

Wtorek, 26 lipca

- 16.00 Happy jarmark w Węgajtach na 645-lecie wioski
między innymi:
„Z głową w chmurach” Teatru Delikates
i „Puszcza Amazońska” Tadeusza Piotrowskiego
20.00 w Teatrze Węgajty: „Cała w pikselach”,
Zakład Poprawczy Falenica i Stowarzyszenie Praktyków Kultury
22.00 Jam session

Środa, 27 lipca

- 17.00 „Droga do świątyni i z powrotem”.
Collage zdjęć, dźwięków i opowieści Karoliny Plachy i Davida Zelink
18.30 „Mój ślad”
Teatr Lebendich, (Dortmund) reż. Melanie Schmidt-Nagler
20.00 w plenerze: mimiosumasu / nasłuchiwanie (butoh),
Rui Ishihara i Sol et Luna, Saby Litwińska i Mieczysław Litwiński

Czwartek, 28 lipca

- 17.00 „Inna Szkoła Teatralna 2011”, filmy Magdaleny Drodzowicz
19.00 „Karmnik”, KOT, Centrum Praw Kobiet, reż. Dagna Ślepówrońska
Po spektaklu promocja książki Dagny Ślepówrońskiej Teatr psychoterapii

Piątek, 29 lipca

- 16.30 „Festiwal dzieci” w Pupkach, m.in. „Bądź kroplą”, w intencji
ratowania jeziora Puczańskiego, stow. Dakini, sołectwo Pupki
21.00 w Teatrze Węgajty: „Dementia praecox” - PWST Wrocław,
reż. Magda Celniaszek (spektakl nie dla dzieci)

Sobota, 23 lipca

John Enemuo

AKA CHUKWU

Solidna porcja ostrych rytmów i żywiołowej radości.

Muzyka to połączenie rytmów i brzmień

charakterystycznych dla muzyki Igbo (południowo-wschodnia Nigeria), z popularnym w całej Nigerii geireitoni i palm wine music, a także swobodnych wpływów innych gatunków afrykańskich. W podstawowym składzie Aka Chukwu posługują się tradycyjnym instrumentarium: djembe, ichaka (grzechotki), ogene (cowbells). Pieśni to dobrze znane w Nigerii, popularne piosenki tradycyjne, inkantacje magiczne i duchowe oraz improwizowane opowieści. Cała ich muzyka emanuje prawdziwie afrykańską energią. Bębny grają melodie – radosne, poważne, groźne. Rytm tworzy ramy dla muzyki, budzi radość, uspokaja gniew, porusza ciało i otwiera duszę.

Teatr Realistyczny

„Trupstory”

Pogodna opowieść o niezyciu...

Dawno, dawno temu... za morzem krwi i górą czaszek nie żyli sobie dziad i baba, bardzo martwi obydwaj...

Z recenzji:

„Początek jak z hitchcockowskiego thrillera, a później jest już tylko jeszcze bardziej... śmiesznie. Znajdujemy się na cmentarzu jakich na ziemi wiele, wśród trupów, których pod ziemią jeszcze więcej (bo „ludzi ubywa, a nas przybywa...”).

Główni bohaterowie - Ewa i Józef to rozłożone już nieboszczyki, które żyją sobie swoim własnym pozagrobowym życiem. Gdy zapada zmrok, opuszczają trumny, a ich trupie rozterki wychodzą na nocne światło księżyca. Skostniałe życie od czasu do czasu zostaje urozmaicone - bywa, że na cmentarz trafia zabłąkany przechodzień, którego nieźle można nastraszyć. Nudę i monotonię przerywa pojawienie się młodego chłopca - cmentarnego szabrownika, notabene uśmierconego przez trupa Józefa, - który swym free-stylowym stylem życia burzy trwający spokój. I tak stajemy się świadkami groteski na śmierć, która nie różni się wiele od życia. Umarli jak ludzie - popadają między sobą w konflikty, ulegają zazdrości, poddają się używkom (sen z oczodolów spęda im zdobycie szluga). Wszystko to zostaje pokazane poprzez udane zastosowanie humoru słowotwórczego. I tak jeden z bohaterów świętuje swoje uśmiercenie, a alkoholowe balangi to trupoteki. (...) Ubohą scenografią, efekty świetlne i skromne (...) stroje wprowadzają w ową komedię mocną dawkę mrocznego nastroju.”

(Natalia Grzymala, Gazeta Festiwalowa WINDOWISKO 2003)

Scenariusz i reżyseria: Robek Paluchosky

Występują: Robek Paluchosky, Ilona Stępniewska, Olga Wasiak

Spektakl „Trupstory” Teatru Realistycznego zdobył:

Grand Prix Ogólnopolskiego Festiwalu Sztuk Autorskich „Windowisko” - Gdańsk 2003,
Grand Prix Ogólnopolskiego Meetingu Teatrów Poszukujących Dobrego Spotkania - Elbląg 2003,
podwójne wyróżnienie dla teatru i dla Robka Paluchosky'ego na III Festiwalu Horyzontalnym w Chodzieży,
II nagrodę i wyróżnienie aktorskie dla Robka Paluchosky'ego na II Festiwalu Teatrów Studenckich
Atena w Pułtusku, tytuł laureata Międzynarodowego Campusu Artystycznego FAMA w 2004

Dowódca Edelman

Film 2008, scen. Artur Więcek, Witold Beres, Krzysztof Burnetko

Marek Edelman znany jest doskonale jako ostatni dowódca powstania w getcie. Dość dobrze – jako lekarz i mądry człowiek. Ale niewielu wie, że to wrażliwy, ale i wyrazisty człowiek. Dla twórców filmu najważniejszy jest Edelman jako mądry człowiek, który w swoim życiu kieruje się nieprzemijającymi wartościami. Czy to może być dziesięć przykazań? Edelman podkreśla, że jest człowiekiem niewierzącym, ale nie ulega wątpliwości, że kieruje się w swoim życiu swoistym dekalogiem – listą przykazań dla człowieka przyzwoitego. A wśród nich jedną z najważniejszych zasad jest przyjaźń. Lecz o sobie nie chce mówić... To filmowy portret Edelmana we wnętrzu, który z perspektyw swego fotelu wytycza granice przyzwoitości. A świat poza nim goni coraz szybciej i szybciej...

HISTORIE ZINY

Spektakl oparty na opowieściach kobiet, które uciekły z Czechenii.

Punktem wyjścia spektaklu są opowieści uchodźczyń z Czechenii.

Nie wszystkie opowiedziane historie znalazły się w spektaklu. Złożyły się na niego te, które były dla nas ważne. To jest nasz głos, wypracowany wspólnie, w konfrontacji z samymi sobą, z naszymi różnymi poglądami i przekonaniami.

Są też pytania. Bez gwarancji znalezienia jednoznacznych odpowiedzi, jakichkolwiek odpowiedzi. Podstawowe pytanie dotyczy obecności innej kultury, innej obyczajowości, innych zachowań – w naszym świecie. Jakie miejsce rezerwujemy dla tej „inności”?

Prawdziwe historie z życia konkretnych kobiet – dotkliwe, osobiste, opowiedziane skromnymi słowami - zderzamy z inną perspektywą. Perspektywą tych, którzy są silni, głośni, elokwentni. Balansujemy na granicy: po jednej stronie - pojedynczy głos. Po drugiej - ekran telewizora, karabin, forum internetowe. Po jednej - indywidualne doświadczenie. Po drugiej – powierzchowne sądy, uogólnienia, uprzedzenia, propaganda, ignorancja, nieczułość.

W scenariuszu wykorzystano opowieści mieszkających w Polsce uchodźczyń z Czechenii (zgodnie z wolą autorek i bohaterek nie ujawniamy ich nazwisk) oraz fragmenty książek Zachara Prilepina - „Patologie” i Petry Prochaskowej - „Ani życie, ani wojna. Czechenia oczami kobiet”.

Monolog Christal Callahan: Joanna Wichowska

Monolog „Zina w pracy”: Joanna Wichowska, Nela Brzezińska

Tytułowa Zina jest postacią fikcyjną. Historie czecheńskich kobiet są prawdziwe.

Autorka projektu: Katarzyna Regulska

Dramaturgia: Joanna Wichowska

Scenariusz: Katarzyna Regulska, Joanna Wichowska

Występują: Nela Brzezińska, Magda Sobolewska, Joanna Wichowska

Muzyka: Grażyna Malinowska

Reżyseria światła: Grzegorz Podbiegłowski

Obsługa światła: Piotr Magdziarz

www.praktycy.org/historie

RECYKLING

Muzyczny performans Zofii Bartoszewicz (vocal), Pauliny Miu Zielińskiej (sample) i Magdaleny Sowul (klarnet).

Nagrane, przetworzone i powtórnie wpuszczone w obieg dźwięki, na przykład wody w rurach, trzciny, kamieni, starych wentylatorów, szkicują krajobrazy brzmień. Wypełniają je wokalne i instrumentalne improwizacje. Koncert nabiera ostatecznego kształtu w danym tu i teraz w konkretnej, niepowtarzalnej sytuacji.

Poniedziałek, 25 lipca

Teatr Węgajty

Ziemia B

Motto: Granatowa otchłań bydlęcych oczu jest jak lustro, w którym widzimy siebie jako ożywione mięso... (Andrzej Stasiuk, Jadąc do Babadag)

Mesydz: Większość ludzi sądzi, że nie należy się bać, że jakieś wyjście zawsze się znajdzie. Niektórzy uważają, że nawet jeśli obecne postępowanie człowieka spowoduje w przyszłości zniszczenie życia na Ziemi, to zawsze będzie można przenieść się na Marsa, albo na inną planetę. Niestety, choćbyśmy my sami nie mieli zamiaru tam się wybierać, na naszych oczach powstaje ta druga, gorsza Ziemia. Tu i teraz.

Forma: Sceny skompilowane zgodnie z techniką kolażu, według metody paranoicznie - krytycznej Salvadora Dalí.

Teksty: Edward Stachura, Bertold Brecht, Konstanty Ildefons Gałczyński, Betka Volny, David Zelinka, Paulina Miu Zielińska, Wei Yun Lin - Górecka

Inscenizacja: Wacław Sobaszek

Wykonawcy: Moti Aszkenazi, Zofia Bartoszewicz, Magdalena Drozdowicz, Iza Giczewska, Emilia Hagelgan, Karolina Placha, Erdmute Sobaszek, Wacław Sobaszek, David Zelinka, Paulina Miu Zielińska

Prapremiera: Dziadówek k. jeziora Hańcza, 25go kwietnia 2011

PROBLEMA

Film 2010, reż. Ralf Schmerberg

Kim jesteśmy w XXI wieku? PROBLEMA jest wizualnie sugestywnym i prowokującym zaproszeniem do świata globalnych dylematów. Obraz powstał jako zwieńczenie 3-letniego projektu zainicjowanego przez twórcę filmowego Ralfa Schmerberga, projektantkę Cindy Gantz oraz aktywistkę Jackie Northway-Wallace. Jest zapisem dokumentującym spotkanie 100 ludzi ponad 50 różnych narodowości, którzy zgromadzili się przy okrągłym stole, aby dzielić się swoją wiedzą, spostrzeżeniami i refleksjami dotyczącymi najistotniejszych kwestii: tego kim jesteśmy i dokąd podążamy.

PROBLEMA jest produkcją filmową non-profit

Teatr Delikates

Z Głową w chmurach

Wtorek, 26 lipca

„Z głową w chmurach” to turystyka leniwa. Czyli wygodne lewitowanie. Słuchowisko korzysta z czasu i miejsca, by stworzyć iluzję. Tych kilka minut stwarza okazję do refleksji, jest prawdziwe... w chmurach, czy na ziemi... stopy na ziemiprawdopodobne i rzeczywiste reszta w niebie, a głowa w chmurach... granica między niebem a ziemią ... jesteś odbiorcą jesteś Marzycielem ???

„Z głową w chmurach” to słuchowisko, które subtelnie istnieje w przestrzeni publicznej, zmieniając ją doszczętnie. Burzy? Raczej buduje, rozchwiewa, bawiąc jednocześnie. Jest atrakcją turystyczną, przewodnikiem miejskim z doznaniem artystyczno-duchowym. W podróży uczestniczą pięcioro słuchaczy, oddając na kilka chwil głowę w chmury. Co zmienia odbieranie dotychczasowych doświadczeń codzienności.

Muzyka i montaż: Marcin Martyniś (wersja polskojęzyczna)

Montaż: Zbigniew Gabriel Wróblewski (wersja anglojęzyczna)

Pomysł i tekst: Wiktor Malinowski na podstawie filozofii HUNY, zainspirowany Dżuanem Falunem

Głos: Wiktor Malinowski (wersja polskojęzyczna), Łukasz Nowacki (wersja anglojęzyczna)

Konsultacje: Katarzyna Borczon

Wykonanie scenografii: Ewelina Puścizna, Małgorzata Meller

Pomoc techniczna: Artur Zduniuk

czas trwania spektaklu: 21 min.

Cała w pikselach

Projekt Stowarzyszenia Praktyków Kultury

Rap o kobietach zapomnianych przez historię.

Gra internetowa, w której możesz wcielić się m.in. w Królową Jadwigę i Marię Skłodowską-Curie.

Więzienie, głód, kłótnia, izolacja

Grzane kamienie, by nie zmarznąć – skandal

Ale przecierpiała to naprawdę niejedna matka

Ta nocna warta poprzedzona była walką

Determinacja schowana za woalką

Transparent zrobiony z tkaniny na sukienki

A uchodziły za grzeczne panienki.

Opowiadamy historie różnych kobiet. Wszystkie mają ze sobą coś wspólnego – to, że były kobietami stanowiło przeszkodę. Przyjmowały różne strategie – ukrywały kobiecość, walczyły o równe prawa, udawały, że to, że są kobietami – nie przeszkadza. Piosenki powstały podczas półrocznej pracy warsztatowej w Zakładzie Poprawczym i warszawskich gimnazjach. Robiliśmy badania historyczne, tworzyliśmy scenariusze gry, nagrywaliśmy głosy postaci, pracowaliśmy nad warstwą wizualną gry, pisaliśmy teksty, tworzyliśmy aranżacje.

Występują: Ula Rutkowska, Aneta Jaroszek, Justyna Pawluk, Dominika Włodarczyk
Opieka artystyczna: Paulina Paga, Kasia Regulska, Lena Rogowska, Asia Tomiak, Dawid Sypniewski

www.praktycy.org/cala

Środa, 27 lipca

Teatr Lebendich (Dortmund)
Mój ślad

Przez dwa dni ma powstać przedstawienie, które będzie uświadamiać widzom nasz związek z Ziemią i odpowiedzialność, jaką mamy jako goście tej planety. Wychodząc od ćwiczeń teatralnych Czechowa w kierunku postaci spektaklu, zbliżamy się do możliwości przedzierzgnięcia się w inne istoty, jak również w Ziemię, do tego, by pozwolić ich głosom przemawiać przez nas. To, co powstanie, zostanie streszczone i przemienione w przedstawienie. Interesujące będzie usłyszeć ten głos w możliwie wielu językach. Co sądzą różne narodowości na temat, który dotyczy wszystkich nas - ludzi, bo ojczyzną nas wszystkich jest ta planeta!

Występują: grupa adeptów warsztatów Wioski Teatralnej
Reżyseria: Melanie Schmidt-Nagler

Rui Ishihara + Sol et Luna, Saba Litwińska i Mieczysław Litwiński
„mimiosumasu / nasłuchiwanie”

bum bum cziku cziku bum cziku cziku,
trach, dziab dziab szuru buru szuru,
kap ... kap ... kap ...
pi pip! muuu!!
miał miał chał chał mu pipipi,
puk puk pruk pruk bim bam bom,
tak uważnie jak nasłuchiwanie oddechu śpiącego płodu w łonie,
brum brum, mniam mniam,
buch buch, kłap kłap,
pach pach, pach pach ...
tak głęboko, by usłyszeć migot odległych gwiazd na niebie,
bul bul bul bul ciach ciach ciach ciach
tup tup tup tup chrup chrup chrup chrup
cmok cmok cmok cmok ćwir ćwir ćwir ćwir
tik tak tik tak ...
dzisiejszego otoczenia nasłuchiwanie.

„Jańcem nazywa się bardzo delikatny ślad, który pozostaje po spontanicznych uśmiechach, łzach i innych zjawiskach, które ukazują się bez powodu, w chwili kiedy przestrzeń i czas, które są wszechświatem, a które cały czas dojrzewają w tobie, w każdym życiu, w końcu przejrzejwią i pękają. To dzieje się cały czas, bez ustanku.

Spektakl zespołu KOT, przy Centrum Praw Kobiet (Warszawa) **Czwartek, 27 lipca**
Karmnik

„Karmnik” nie jest przedstawieniem łatwym i przyjemnym. Mówi o sprawach intymnych, dziejących się za czterema ścianami domów, skrywanych - o przemocy w rodzinie, o kobietach i dzieciach, które często stają się ofiarami tej przemocy. Ten obrzędowy teatr jest przejściem - rytuałem oczyszczenia. Zrzucenie masek i przyobleczenie się w białe stroje symbolizuje zerwanie z mroczną przeszłością i przejście do nowego życia. „Karmnik” wywołuje ogromne emocje. Przedstawienie jest wynikiem niemal rocznej pracy grupy teatralnej, a jego scenariusz został oparty na życiorysach grających w nim kobiet.

Scenariusz i reżyseria: Dagna Slepowska
Występują: uczestniczki Kobięcej Grupy Teatralnej przy Centrum Praw Kobiet

innowica.blogspot.com

Spektakl studentów Ialkarstwa PWST z Wrocławia **Piątek, 28 lipca**
Dementia praecox

Dementia praecox, czyli co drzemie w głowie wariata?
Co dzieje się w głowie ludzi, których nazywamy wariatami?
Jakie mechanizmy kierują ich psychiką?

Co sprawia, że odcinają się od rzeczywistości i zamykają w świecie własnego szaleństwa? Dementia praecox to obraz inspirowany od odnalezienia odpowiedzi na powyższe pytania. Reżyserka Magdalena Celniaszek zabiera nas do wewnętrznego świata Walpurga, poety oszalonego z miłości po śmierci swojej narzeczonej. Spektakl powstał na motywach „Wariata i zakonnic” Witkacego oraz „Kuszenia świętego Antoniego” Gustawa Flauberta. Jest swego rodzaju wariacją na temat tych dwóch dramatów. Tytuł Dementia praecox, oznacza schorzenie psychiczne, polegające na wycofaniu się ze wszystkich sfer działalności zewnętrznej i zatopieniu w świecie wewnętrznym. W spektaklu widzimy rozdarte „Ja” głównego bohatera. Jawi się on nam z jednej strony jako Walpurg (Wojciech Stagenalski) – niezrównoważony psychicznie poeta, z drugiej natomiast jako Burdygial (Szymon Nygard) – lekarz próbujący zaradzić przypadłości chorego.

Spektakl hipnotyzuje widza, wprowadza w trans poprzez jednostajne, schematyczne ruchy, wypełniających przestrzeń kobiet, a także ich głośnie oddechy, nadające rytm spektaklowi. Zachwyca żywa muzyka zbudowana z westchnień. Prosta scenografia i brak instrumentów pozwalają skupić się całkowicie na sugestywny grze aktorów i zręcznej dramaturgii.

Występują: Angelika Pytel, Dominika Skoczylas, Agata Karpiel, Magdalena Celniaszek, Wojciech Stagenalski, Szymon Nygard
Scenografia: Barbara Szymczak
Reżyseria: Magdalena Celniaszek

Visitors - a network of necessary theatre

A project of Theatre Węgały

Theater groups find their way to refugee centers, prisons, distant villages. They work on performances and during a common event they provoke a dialog with the audience. The dialog introduces further activity, the spectators become actors. Together, with partner groups and centers we create a network of such activities. Phases:

*** Workshop exchange:** building of practical bridges between very remote options. Between theater working in micro communities of Social Care Houses and radical theater of youth revolt, paratheatrical theater acting in ethnic borderlands, intervention Forum theater, others.

*** Visits:** The members of partner companies and cultural animation students create new workshop groups. We develop performances referring to the cultural context of communities in Albania, Greece, Germany and in Poland. Visits: theater events including those communities' participation. Draft titles of the performances are: Burgunda, Forum Theater, Trojan Women, New Year Show, Animals Carnival, Alilujka & Maskenspiel, Syncretic Carnival, Spring of People

*** Visitors Meeting:** the festival "Theatre Village", weblog, film documentation, analyses gathered during seminary sessions. For new forms of expression, therapy, communication. For the theatre which is needed.

Partners:

Instytut Kultury Polskiej
Stowarzyszenie Praktyków Kultury
Center of Performing Arts & Flying Cow Productions
Centrum Edukacji i Inicjatyw Kulturalnych
Freunde der Borussia Olsztyn/Allenstein e.V.
Labor fuer sensorische Annehmlichkeiten
Stowarzyszenie Teatr Krzyk
Aktionstheatergruppe c/o KubultubuRebell e.V.

Funding: European Cultural Foundation

European Cultural Foundation

Visitors – sieć teatru potrzebnego

Projekt Teatru Węgały

Grupy teatralne szukają dróg do ośrodków dla uchodźców, ośrodków terapii, więzień, odległych wiosek i innych środowisk zmarginalizowanych. Pracują nad przedstawieniami i podczas wspólnych realizacji doprowadzają do dialogu z publicznością. Dialog ten staje się wstępem do dalszych aktywności, przeobrażając widzów w aktorów. Wspólnie z partnerskimi zespołami i ośrodkami tworzymy sieć takich aktywności. Etapy pracy:

Wymiana warsztatowa: budowa praktycznych pomostów pomiędzy różnymi metodami pracy partnerów: teatrem działającym w mikrospołecznościach Domów Opieki Społecznej i radykalnym, teatrem rewolty młodzieżowej, pomiędzy para rytualnym teatrem działającym w etnicznych pograniczach a interwencyjną formą teatru „Forum” i innymi.

„Odwiedziny” („Visits”): Członkowie partnerujących zespołów i studenci (m.in. animacji kultury, teatrologii) tworzą nowe grupy warsztatowe. Opracowujemy nowe przedstawienia odnoszące się do kontekstu kulturowego społeczności w Polsce, Albanii i Niemczech. „Odwiedziny” to powoływane przez te grupy wydarzenia teatralne prowokujące w swym przebiegu aktywny udział tych społeczności.

Spotkanie „Visitors”: festiwal „Wioska teatralna”, blog internetowy, dokumentacja filmowa, analizy wypracowane podczas sesji seminaryjnych. Na rzecz nowych form ekspresji, terapii, komunikacji. Na rzecz teatru potrzebnego.

Projekt realizowany dzięki pomocy European Cultural Foundation

European Cultural Foundation

KONTAKT:

089 512 92 97

wioskateatralna@gmail.com

www.teatrwegajty.art.pl

KOORDYNACJA:

Erdmute Sobaszek

KIEROWNICTWO ARTYSTYCZNE:

Wacław Sobaszek

FESTIWAL TEAM:

Zofia Bartoszewicz

Magdalena Drozdowicz

Wioleta Farkowska

Barbara Grzybowska

Emilia Hagelganz

Katarzyna Regulska

OPRAWA GRAFICZNA I SKŁAD:

Urszula Marta Patałus

REDAKCJA PROGRAMU:

Wioleta Farkowska

Magdalena Jasińska

Wacław Sobaszek

ORGANIZATORZY:

 Centrum Edukacji i Inicjatyw Kulturalnych Stowarzyszenie "Teatr Węgały"

WSPÓŁORGANIZATORZY WYDARZEŃ SPOŁECZNYCH

Dom Pomocy Społecznej „Jutrzenka” w Jonkowie

Sołectwo wsi Węgały, Sołectwo wsi Pupki

POMOC FINANSOWĄ UDZIELILI:

 European Cultural Foundation • Visegrad Fund • Fundusz Wyszehradzkiego

 Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

 Urząd Marszałkowski województwa warmińsko-mazurskiego

PATRONAT MEDIALNY:

 OLSZTYŃSKA Gazeta Olsztyńska

 OLSZTYŃSKIE Polskie Radio Olsztyn

 Warmiński Bank Spółdzielczy